

Hodossy Gyula

Búcsú Csicsay Alajostól

Forrás: A Katedra archívuma

Alig két hete közös barátunk, Kövesdi Károly, kiváló író, költő, írt egy utolsó utáni levelet Fülöp Antalhoz, a mi Tóninkhoz, akit írás közben magához szólított az Úr, mondván, ennyi volt, a munka bevégeztetett. Karcsi szívet szorongató levele után most, drága Lojzi, Te kényszerítesz engem egy utolsó utáni levél megírására, mert e szeretett földi otthont Te is lecserélted égire, a gonosz, a sátán, a fájdalom nélküli örök világosságra.

Drága Lojzi, nagyon fogsz hiányozni. Nemcsak nekem, de az egész szlovákiai magyar közösségnek, mindenkinek, akit tanítottál, és Te mindenkit tanítottál, iskolában, közösségi rendezvényeken, vagy csak az utcán sétálás közben, a borospincéd előtt a padon ülve, finom boraidat kóstolgatva, mert Te voltál a nagybetűs Tanító, nem álltad meg, nem tudtad megállni, hogy a megszerzett tudást ne add tovább. Minden megszerzett új tudásért lelkesedtél, alig bírtad kívánni, hogy azt megoszd másokkal, akár szóban, akár írásban. Nagyon sokat tanultam Tőled, nemcsak történelmi ismereteket, nemcsak a természet rejtett titkait, de a munka szeretetét, a lelkesedést, a kitartást, a tanítás fontosságát, emberséget, barátságot, hűséget. Életpéldáddal okítottad, hogy a nehéz munkával megszerzett tudást tovább kell adni mindenáron, hogy akkor van értelme a tanulásnak, a tapasztalásnak, hogyha azt megosztod másokkal, tanítóként, íróként, közösségi szereplőként.

Kedves Lojzi, ne haragudj, de nem mondok le hosszú beszélgetéseinkről, még szükségem van, hogy taníts. Előkeresem az Új Szó, az Irodalmi Szemle, a Katedra, az Előretolt Helyőrség – Felvidék, az Opus egy-egy számát és kikeresem kérdéseimre a válaszaidat, ha kell, újra olvasom a könyveidet, hogy a lelket építő társalgás élő maradjon, hogy így találkozhasunk még sokszor, hogy még sokáig hallgathassalak, hogy vitatkozhassam Veled. Tudom, nem sértődsz meg bárgyú ellenállásomon, épp ellenkezőleg. Tudom, hisz nagyon jól ismerlek, ha kérdezlek, Te majd türelmes hangon, újabb és újabb nagy tudással felvértezett ismereteket, érveket zúdítasz rám. S ha látni akarlak, felnézek a Napba, s ha esőre áll az idő, megkereslek az esőcseppekben, vagy a fák rügyeiben.

Lojzi, Isten Veled!